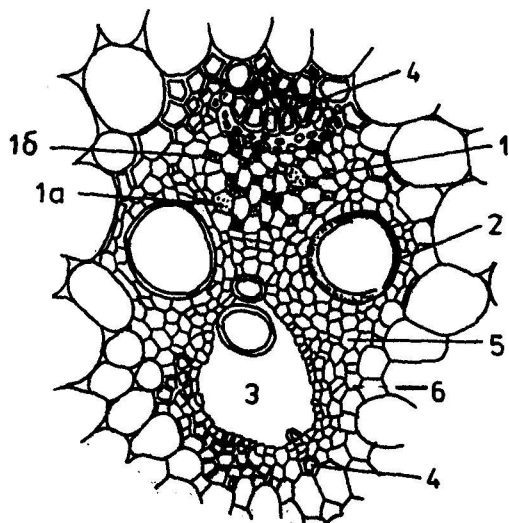


че между едрите тънкостенни клетки на основния паренхим са разположени проводящи снопчета с елипсовидна форма, които към периферията са по-дребни и по-нагъсто разположени. Избира се добре развито снопче от централната част на стъблото, обърнато с външната си част нагоре, и се наблюдава при голямо увеличение (фиг. 34). Отвън снопчето е оградено от дребни клетки със силно наддебелени клетъчни обвивки, оцветени в червено от сафранина. Те образуват склеренхимно влагалище, което е по-силно изразено в двата полюса на снопчето. Във външната част на снопче-



Фиг. 34. Затворено колатерално проводящо снопче в стъбло на царевица (*Zea mays* L.): 1 – флоем; 1а – ситовидна цев; 1б – съпроводяща клетка; 2 – метаксилем (трахея); 3 – лизигенна празнина; 4 – склеренхим; 5 – дървесен паренхим; 6 – основен паренхим

то е разположен флоемът. Той се вижда като по-светло мрежовидно петно. Метафлоемът е изграден от сравнително едри, тънкостенни многоъгълни ситовидни цеви, между които са наредени по-дребни клетки, пълни с гъста цитоплазма, поради което изглеждат по-тъмни. Непосредствено до склеренхимното влагалище и над метафлоема се виждат деформирани клетки на протофлоема. В централната част на снопчето привличат вниманието два съсъда с голям диаметър (метаксилем). Те са оградени от дребни клетки дървесен паренхим. На мястото на протоксилема се вижда голяма празнина с неправилни очертания. Тя е получена в резултат на разтопяване (лизиране) на протоксилемни елементи. Затова се нарича лизигенна празнина. В горната и част и над нея се виждат един-два протоксилемни елемента с по-малък диаметър. Празнината е заобиколена от клетки на дървесния паренхим. Ксилемните елементи са оцветени червено със сафранин.